

Saturs

II *Nelegislatīvi akti*

REGULAS

- ★ Komisijas Regula (ES) 2020/1474 (2020. gada 13. oktobris), ar ko groza Regulu (ES) Nr. 360/2012 attiecībā uz tās piemērošanas perioda pagarināšanu un laika ziņā ierobežotu atkāpi grūtībās nonākušiem uzņēmumiem, lai ņemtu vērā Covid-19 pandēmijas ietekmi ⁽¹⁾ 1

IETEIKUMI

- ★ Padomes Ieteikums (ES) 2020/1475 (2020. gada 13. oktobris) par koordinētu pieeju brīvas pārvietošanās ierobežošanai sakarā ar Covid-19 pandēmiju ⁽¹⁾ 3

⁽¹⁾ Dokuments attiecas uz EEZ.

II

(Nelegislatīvi akti)

REGULAS

KOMISIJAS REGULA (ES) 2020/1474

(2020. gada 13. oktobris),

ar ko groza Regulu (ES) Nr. 360/2012 attiecībā uz tās piemērošanas perioda pagarināšanu un laika ziņā ierobežotu atkāpi grūtībās nonākušiem uzņēmumiem, lai ņemtu vērā Covid-19 pandēmijas ietekmi

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS KOMISIJA,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību,

ņemot vērā Padomes Regulu (ES) 2015/1588 (2015. gada 13. jūlijs) par to, kā piemērot Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. pantu attiecībā uz dažu kategoriju valsts horizontālo atbalstu ⁽¹⁾, un jo īpaši tās 2. panta 1. punktu,

apspriedusies ar Valsts atbalsta padomdevēju komiteju,

tā kā:

- (1) Saskaņā ar Komisijas Regulu (ES) Nr. 360/2012 ⁽²⁾ tiek uzskatīts, ka atbalsta summa, kas ir mazāka par konkrētu robežvērtību un ko piešķir uzņēmumiem pakalpojumu ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi sniegšanai, neatbilst visiem Līguma 107. panta 1. punktā minētie kritērijiem, un tādēļ uz to neattiecas Līguma 108. panta 3. punktā paredzētā paziņošanas prasība, ievērojot konkrētus nosacījumus.
- (2) Regula (ES) Nr. 360/2012 zaudēs spēku 2020. gada 31. decembrī.
- (3) Ir jānodrošina paredzamība un juridiskā noteiktība, gatavojoties Regulas (ES) Nr. 360/2012 iespējamai turpmākai atjaunināšanai, kas saskaņota ar Komisijas Regulas (ES) Nr. 1407/2013 iespējamu turpmāku atjaunināšanu ⁽³⁾.
- (4) Tāpēc Regulas (ES) Nr. 360/2012 piemērošanas periods būtu jāpagarina. Otrkārt, saskaņā ar Komisijas labāka regulējuma pamatnostādņēm, būtu jāizvērtē Regula (ES) Nr. 360/2012 un citi VTPN (vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumu) noteikumi, kas izklāstīti Komisijas 2011. gada 20. decembra lēmumā ⁽⁴⁾, Komisijas paziņojumā par Eiropas Savienības atbalsta noteikumu piemērošanu kompensācijai, kas piešķirta par vispārējas tautsaimnieciskas nozīmes pakalpojumu sniegšanu ⁽⁵⁾, un Komisijas paziņojumā "Eiropas Savienības nostādnes par valsts atbalstu, ko piešķir kā kompensāciju par sabiedrisko pakalpojumu sniegšanu" (2011. gads) ⁽⁶⁾, ciktāl tie attiecas uz veselības un sociālajiem pakalpojumiem. Komisija sāka šo noteikumu izvērtēšanu jau 2019. gada jūnijā. Regulas (ES) Nr. 360/2012 piemērošanas perioda pagarināšana būtu jānosaka tā, lai Komisija varētu ņemt vērā atbilstības pārbaudes rezultātus, kas attiecas arī uz Regulu (ES) Nr. 1407/2013. Tāpēc Regulas (ES) Nr. 360/2012 pagarinājuma ilgums būtu jānosaka ar Regulas (ES) Nr. 1407/2013 pagarinājuma ilgumu. Šim pagarinājumam

⁽¹⁾ OV L 248, 24.9.2015., 1. lpp.

⁽²⁾ Komisijas Regula (ES) Nr. 360/2012 (2012. gada 25. aprīlis) par Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam, ko piešķir uzņēmumiem, kuri sniedz pakalpojumus ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi (OV L 114, 26.4.2012., 8. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas Regula (ES) Nr. 1407/2013 (2013. gada 18. decembris) par Līguma par Eiropas Savienības darbību 107. un 108. panta piemērošanu *de minimis* atbalstam (OV L 352, 24.12.2013., 1. lpp.).

⁽⁴⁾ Komisijas 2011. gada 20. decembra Lēmums par LESD 106. panta 2. punkta piemērošanu valsts atbalstam attiecībā uz kompensāciju par sabiedriskajiem pakalpojumiem dažiem uzņēmumiem, kuriem uzticēts sniegt pakalpojumus ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi, C(2011) 9380 (OV L 7, 11.1.2012., 3. lpp.).

⁽⁵⁾ OV C 8, 11.1.2012., 4. lpp.

⁽⁶⁾ OV C 8, 11.1.2012., 15. lpp.

būtu jāļauj Komisijai gūt pilnīgāku priekšstatu par to, kā abu regulu dažādie elementi darbojas kopā. Tā kā pagarinājums ir ierobežots laikā, tam būtu jāpalīdz nodrošināt juridisko noteiktību uzņēmumiem, kam uzticēts sniegt VTNP, un tam nevajadzētu palielināt administratīvo slogu, jo kompensācijas pasākumus, kas nepārsniedz 500000 EUR jebkurā trīs fiskālo gadu periodā un ko piešķir uzņēmumiem, kuri sniedz VTNP, arī turpmāk neuzskatīs par valsts atbalstu.

- (5) Tāpēc Regulas (ES) Nr. 360/2012 piemērošanas periods būtu jāpagarina par trīs gadiem (līdz 2023. gada 31. decembrim).
- (6) Ņemot vērā Covid-19 uzliesmojuma ekonomisko un finansiālo ietekmi uz uzņēmumiem un lai nodrošinātu atbilstību Komisijas pieņemtajai vispārējai politiskajai reakcijai, jo īpaši laikposmā no 2020. līdz 2021. gadam, ir nepieciešams, lai uzņēmumi, kas Covid-19 uzliesmojuma dēļ kļuvuši par grūtībās nonākušiem uzņēmumiem, konkrētu laiku saglabātu tiesības pretendēt uz atbalstu saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 360/2012.
- (7) Tāpēc Regula (ES) Nr. 360/2012 būtu attiecīgi jāgroza,

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Regulu (ES) Nr. 360/2012 groza šādi:

- a) regulas 1. pantā iekļauj šādu 2.a punktu:

“2.a Atkāpjoties no 2. punkta h) apakšpunkta, šo regulu piemēro uzņēmumiem, kas 2019. gada 31. decembrī nebija nonākuši grūtībās, bet no 2020. gada 1. janvāra līdz 2021. gada 30. jūnijam kļuva par grūtībās nonākušiem uzņēmumiem.”;

- b) regulas 5. panta otro daļu aizstāj ar šādu:

“To piemēro līdz 2023. gada 31. decembrim.”

2. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 2020. gada 13. oktobrī

Komisijas vārdā –
priekšsēdētāja
Ursula VON DER LEYEN

IETEIKUMI

PADOMES IETEIKUMS (ES) 2020/1475

(2020. gada 13. oktobris)

par koordinētu pieeju brīvas pārvietošanās ierobežošanai sakarā ar Covid-19 pandēmiju

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 21. panta 2. punktu, 168. panta 6. punktu un 292. panta pirmo un otro teikumu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

tā kā:

- (1) Savienības pilsonība ikvienam Savienības pilsonim dod tiesības brīvi pārvietoties.
- (2) Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 21. panta 1. punktu ikvienam Savienības pilsonim ir tiesības brīvi pārvietoties un dzīvot dalībvalstīs, ievērojot Līgumos noteiktos ierobežojumus un nosacījumus, kā arī to īstenošanai paredzētos pasākumus. Minēto tiesību īstenošanu reglamentē ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/38/EK⁽¹⁾. Pārvietošanās un uzturēšanās brīvība ir paredzēta arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas ("Harta") 45. pantā. Tā kā Savienības rīcība izrādās nepieciešama, lai sasniegtu LESD 21. pantā noteikto mērķi, un vajadzīgās pilnvaras nav Līgumos citādi paredzētas, Padome var pieņemt noteikumus nolūkā sekmēt pārvietošanās un uzturēšanās tiesību īstenošanu.
- (3) Saskaņā ar LESD 168. panta 1. punktu, nosakot un īstenojot visu Savienības politiku un darbības, ir jānodrošina augsts cilvēku veselības aizsardzības līmenis.
- (4) 2020. gada 30. janvārī Pasaules Veselības organizācijas (PVO) ģenerāldirektors izsludināja starptautisku sabiedrības veselības ārkārtas situāciju sakarā ar to, ka jaunais koronavīruss, kas izraisa 2019. gadā atklāto koronavīrusa slimību (Covid-19), ir radījis uzliesmojumu pasaules mērogā. 2020. gada 11. martā PVO atzina, ka Covid-19 uzliesmojumu var raksturot kā pandēmiju.
- (5) Lai ierobežotu vīrusa izplatīšanos, dalībvalstis noteica dažādus pasākumus, no kuriem daži, piemēram, iebraukšanas ierobežojumi vai prasības pārrobežu ceļotājiem ievērot karantīnu, ietekmēja Savienības pilsoņu tiesības brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā.
- (6) 2020. gada 13. februārī Padome pieņēma secinājumus par Covid-19⁽²⁾, kuros tā mudināja dalībvalstis sadarbībā ar Komisiju samērīgi un atbilstoši kopīgi rīkoties, cita starpā izstrādāt ciešu un pastiprinātu koordināciju starp dalībvalstīm, lai nodrošinātu visu pasākumu efektivitāti, tostarp vajadzības gadījumā tādu pasākumu, kas saistīti ar ceļošanu, vienlaikus nodrošinot brīvu pārvietošanos Savienībā, lai nodrošinātu optimālu sabiedrības veselības aizsardzību.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2004/38/EK (2004. gada 29. aprīlis) par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK (OV L 158, 30.4.2004., 77. lpp.).

⁽²⁾ OV C 57, 20.2.2020., 4. lpp.

- (7) 2020. gada 10. martā Eiropas Savienības valstu vai to valdību vadītāji uzsvēra, ka attiecībā uz Covid-19 ir vajadzīga kopīga Eiropas līmeņa pieeja.
- (8) Kopš 2020. gada marta Komisija ir pieņēmusi vairākas vadlīnijas un paziņojumus ar mērķi atbalstīt dalībvalstu koordinācijas centienus un garantēt brīvu pārvietošanos Savienībā Covid-19 pandēmijas laikā ⁽³⁾.
- (9) Tā kā Covid-19 pandēmija ir izraisījusi vēl nepieredzētu ārkārtas situāciju veselības jomā, sabiedrības veselības aizsardzība ir kļuvusi par Savienības un tās dalībvalstu galveno prioritāti. Pamatojoties uz sabiedrības veselības aizsardzību, dalībvalstis var veikt pasākumus, ar kuriem ierobežo personu brīvu pārvietošanos Savienībā. Saskaņā ar LESD 168. panta 7. punktu par valsts veselības politikas noteikšanu, tostarp veselības aprūpes pakalpojumu un medicīniskās aprūpes organizēšanu un sniegšanu, ir atbildīgas dalībvalstis, un tādēļ tā dažādās dalībvalstīs var atšķirties. Lai gan dalībvalstīm ir kompetence lemt par piemērotākajiem pasākumiem sabiedrības veselības aizsardzībai, piemēram, par karantīnas vai testēšanas prasībām, ir lietderīgi nodrošināt šādu pasākumu koordināciju, lai aizsargātu brīvas pārvietošanās tiesību īstenošanu un apkarotu tādu nopietnu pārrobežu veselības apdraudējumu kā Covid-19.
- (10) Pieņemot un piemērojot brīvas pārvietošanās ierobežojumus, dalībvalstīm būtu jāievēro ES tiesību aktu principi, jo īpaši proporcionalitātes un nediskriminēšanas princips. Ar šo ieteikumu ir iecerēts atvieglot šo principu koordinētu piemērošanu pašreizējā izņēmuma situācijā, kuru radījusi Covid-19 pandēmija. Tāpēc šajā ieteikumā paredzēto mehānismu piemērošanas jomai un ilgumam vajadzētu būt stingri ierobežotiem, un tiem būtu jāattiecas tikai uz ierobežojumiem, kas tiek noteikti sakarā ar šo pandēmiju.
- (11) Vienpusēji pasākumi šajā jomā var radīt būtiskus traucējumus, jo uzņēmumiem un pilsoņiem tādā gadījumā ir jāizseko daudziem atšķirīgiem pasākumiem, kas strauji mainās. Situācijā, kad vīruss jau ir būtiski ietekmējis Eiropas ekonomiku, tas ir īpaši kaitējoši.
- (12) Ar šo ieteikumu tiecas panākt ciešāku koordināciju starp tām dalībvalstīm, kuras apsver iespēju noteikt pasākumus, ar kuriem sabiedrības veselības apsvērumu dēļ tiek ierobežota brīva pārvietošanās. Lai noteiktu tikai tādas ierobežojumus, kas ir absolūti nepieciešami, dalībvalstīm nediskriminējošā veidā un pēc iespējas būtu ierobežojumi jāattiecinā tikai uz tām personām, kuras ierodas no konkrētiem īpaši skartiem apgabaliem vai reģioniem, nevis uz visu attiecīgās dalībvalsts teritoriju.
- (13) Koordinēta pieeja dalībvalstu vidū prasa kopīgi strādāt pie šādiem galvenajiem jautājumiem: kopēju kritēriju un robežvērtību piemērošana, kad tiek lemts, vai ieviest brīvas pārvietošanās ierobežojumus, Covid-19 pārnesšanas riska kartēšana, izmantojot saskaņotus krāsu kodus, un koordinēta pieeja pasākumiem (ja tādi tiek noteikti), kurus var atbilstoši piemērot personām, kas pārvietojas starp apgabaliem, atkarībā no pārnesšanas riska līmeņa attiecīgajos apgabalos.
- (14) Šajā ieteikumā paredzētie kritēriji un robežvērtības balstās uz dalībvalstu sniegtajiem datiem. Eiropas Slimību profilakses un kontroles centram, izmantojot dalībvalstu sniegtos datus, būtu jāpublicē un katru nedēļu jāatjaunina visaptverošs datu kopums un kartes, kurās pēc kopīgiem kritērijiem atainots ES reģionu statuss.

⁽³⁾ Komisijas Vadlīnijas par robežu pārvaldības pasākumiem veselības aizsardzībai un preču un pamatpakalpojumu pieejamības nodrošināšanai (OV C 861, 16.3.2020., 1. lpp.), Komisijas Vadlīnijas par nodarbināto brīvas pārvietošanās īstenošanu Covid-19 uzliesmojuma laikā (OV C 102 I, 30.3.2020., 12. lpp.), Eiropas Komisijas un Eiropadomes priekšsēdētāja "Kopīgais Eiropas ceļvedis Covid-19 ierobežošanas pasākumu atcelšanai", Komisijas Norādījumi par veselības aprūpes speciālistu brīvu pārvietošanos un apmācības minimālo saskaņošanu saistībā ar Covid-19 ārkārtas pasākumiem (OV C 156, 8.5.2020., 1. lpp.), Komisijas paziņojums "Ceļā uz pakāpenisku un koordinētu pieeju pārvietošanās brīvības atjaunošanai un iekšējās robežkontroles atcelšanai" (OV C 169, 15.5.2020., 30. lpp.), Komisijas paziņojums par pagaidu ierobežojuma nebūtiskiem ceļojumiem uz ES piemērošanas trešo novērtējumu (COM(2020) 299 final), Komisijas Vadlīnijas par sezonas darbiniekiem Eiropas Savienībā saistībā ar Covid-19 uzliesmojumu (OV C 235 I, 17.7.2020., 1. lpp.), Komisijas Paziņojums par zaļo joslu ieviešanu atbilstoši Vadlīnijām par robežu pārvaldības pasākumiem veselības aizsardzībai un preču un pamatpakalpojumu pieejamības nodrošināšanai (OV C 96 I, 24.3.2020., 1. lpp.), Komisijas pamatnostādnes "Kravu gaisa pārvadājumu veicināšana Covid-19 uzliesmojuma laikā" (OV C 100 I, 27.3.2020., 1. lpp.) un Komisijas Vadlīnijas par veselības aizsardzību, repatriāciju un ceļošanas pasākumiem jūrniekiem, pasažieriem un citām personām uz kuģiem (OV C 119, 14.4.2020., 1. lpp.).

- (15) Ņemot vērā epidemioloģiskās situācijas attīstību, Komisijai ar Eiropas Slimību profilakses un kontroles centra atbalstu būtu regulāri jāizvērtē šajā ieteikumā paredzētie kritēriji, nepieciešamie dati un robežvērtības, tostarp tas, vai būtu jāapsver citi kritēriji vai jāpielāgo robežvērtības, un jānosūta Padomei izskatīšanai savi konstatējumi, nepieciešamības gadījumā kopā ar priekšlikumu grozīt ieteikumu.
- (16) Šis ieteikums nebūtu jāuztver kā tāds, ar ko tiecas atvieglot vai mudināt brīvas pārvietošanās ierobežojumu noteikšanu sakarā ar šo pandēmiju, – ar to tiecas nodrošināt koordinētu pieeju tajos gadījumos, kad kāda dalībvalsts nolēmj ieviest šādus ierobežojumus. Lēmums par brīvas pārvietošanās ierobežojumu ieviešanu paliek dalībvalstu kompetencē, un tām ir jāievēro Savienības tiesību prasības. Tāpat dalībvalstīm paliek arī iespēja neieviest ierobežojumus, pat ja ir izpildīti šajā ieteikumā paredzētie kritēriji un sasniegtas attiecīgās robežvērtības.
- (17) Brīvas pārvietošanās ierobežojumi būtu jāapsver tikai tad, ja dalībvalstīm ir pietiekami pierādījumi, kas attaisno šādus ierobežojumus, ņemot vērā to pozitīvo ietekmi uz sabiedrības veselību, un tām ir pamatots iemesls uzskatīt, ka šie ierobežojumi būs efektīvi.
- (18) Lai tikmēr, kamēr pandēmija turpinās, ierobežotu traucējumus iekšējā tirgū un ģimenes dzīves izjaukšanu, būtu jāparedz, ka karantīna nav jāievēro ceļotājiem, kuri veic būtiskas funkcijas vai kuriem ir būtiska vajadzība, piemēram, darba ņēmējiem vai pašnodarbinātajiem, kas strādā kritiski svarīgās profesijās, pārrobežu darbiniekiem, transporta darbiniekiem vai transporta pakalpojumu sniedzējiem, jūrniekiem un personām, kuras ceļo nopietnu profesionālās darbības vai ģimenes iemeslu dēļ, ieskaitot regulāri ceļojošus pārrobežu ģimenes locekļus.
- (19) Lai ierobežotu ieviesto brīvas pārvietošanās ierobežojumu ietekmi, ir ļoti svarīgi citām dalībvalstīm un plašai sabiedrībai laikus sniegt skaidru un visaptverošu informāciju, kas nodrošina paredzamību, juridisko noteiktību un to, ka pilsoņi ievēro noteikumus,

IR PIEŅĒMUSI ŠO IETEIKUMU.

Vispārīgie principi

Pieņemot un piemērojot pasākumus sabiedrības veselības aizsardzībai, reaģējot uz Covid-19 pandēmiju, dalībvalstīm savas darbības, cik vien iespējams, būtu jākoordinē, pamatojoties uz šādiem principiem:

1. Visiem ierobežojumiem attiecībā uz personu brīvu pārvietošanos Savienībā, kuri tiek ieviesti, lai ierobežotu Covid-19 izplatīšanos, būtu jābalstās uz konkrētiem un ierobežotiem apsvērumiem sabiedrības interesēs, proti, sabiedrības veselības aizsardzību. Šādi ierobežojumi ir jāpiemēro, ievērojot Savienības tiesību vispārīgos principus, jo īpaši proporcionalitātes un nediskriminēšanas principu. Tas nozīmē, ka noteiktie pasākumi nedrīkstētu pārsniegt sabiedrības veselības aizsardzībai absolūti nepieciešamo.
2. Ierobežojumi būtu jāatceļ, tiklīdz epidemioloģiskā situācija to ļauj.
3. Dalībvalstu vidū nedrīkst būt nekādas diskriminācijas, piemēram, ceļošanai uz kaimiņu dalībvalsti un no tās nedrīkst piemērot labvēlīgākus noteikumus nekā ceļošanai uz citām, tādā pašā epidemioloģiskajā situācijā esošām dalībvalstīm un no tām.
4. Ierobežojumiem būtu jābalstās uz attiecīgās personas atrašanās vietu(-ām) 14 dienu periodā pirms ierašanās, nevis uz attiecīgās personas valstspiederību.
5. Dalībvalstīm vienmēr būtu jāielaiž savi valstspiederīgie un Savienības pilsoņi un viņu ģimenes locekļi, kas uzturas to teritorijā, un būtu jāatvieglo ātrs tranzīts caur to teritoriju.
6. Īpaša uzmanība dalībvalstīm būtu jāpievērš pārrobežu reģionu, tālāko reģionu, eksklāvu un ģeogrāfiski izolētu apgabalu specifikai un nepieciešamībai sadarboties vietējā un reģionālā līmenī.

7. Dalībvalstīm būtu regulāri jāapmainās ar informāciju par visiem jautājumiem, kas ietilpst šā ieteikuma darbības jomā.

Kopējie kritēriji

8. Apsverot iespēju ierobežot brīvu pārvietošanos sakarā ar Covid-19 pandēmiju, dalībvalstīm būtu jāņem vērā šādi svarīgākie kritēriji:
- “14 dienu kumulatīvais paziņoto Covid-19 gadījumu rādītājs”, tas ir, pēdējo 14 dienu laikā jaunu paziņoto Covid-19 gadījumu kopskaits uz 100 000 iedzīvotāju reģionālā līmenī;
 - “pozitīvo testu rādītājs”, tas ir, pozitīvo testu skaits procentos no visiem Covid-19 infekcijas testiem, kas veikti iepriekšējās nedēļas laikā;
 - “testēšanas rādītājs”, tas ir, iepriekšējās nedēļas laikā veikto Covid-19 infekcijas testu skaits uz 100 000 iedzīvotāju.

Dati par kopējiem kritērijiem

9. Lai nodrošinātu visaptverošu un salīdzināmu datu pieejamību, dalībvalstīm ik nedēļu būtu Eiropas Slimību profilakses un kontroles centram jāsniedz pieejamie dati par 8. punktā minētajiem kritērijiem.

Dalībvalstīm šie dati būtu jāsniedz arī reģionālā dalījumā, lai nodrošinātu, ka iespējamus pasākumus ir iespējams piemērot konkrēti tiem reģioniem, kur tie ir absolūti nepieciešami.

Dalībvalstīm būtu jāapmainās ar informāciju par visām īstenotajām testēšanas stratēģijām.

Riska apgabalu kartējums

10. Lai palīdzētu dalībvalstīm pieņemt lēmumus, Eiropas Slimību profilakses un kontroles centram, balstoties uz dalībvalstu sniegtajiem datiem, būtu jāpublicē ES dalībvalstu karte dalījumā pa reģioniem. Šajā kartē būtu jāiekļauj arī dati no Islandes, Lihtenšteinas, Norvēģijas un, tiklīdz apstākļi to atļaus (*), no Šveices Konfederācijas. Šajā kartē apgabalu apzīmējumam būtu jāizmanto šādas krāsas:
- zaļa, ja 14 dienu kumulatīvais paziņoto Covid-19 gadījumu rādītājs ir mazāks par 25 un pozitīvo testu rādītājs attiecībā uz Covid-19 infekcijas testiem ir mazāks par 4 %;
 - oranža, ja 14 dienu kumulatīvais paziņoto Covid-19 gadījumu rādītājs ir mazāks par 50, bet pozitīvo testu rādītājs attiecībā uz Covid-19 infekcijas testiem ir 4 % vai lielāks, vai ja 14 dienu kumulatīvais paziņoto Covid-19 gadījumu rādītājs ir robežās no 25 līdz 150, bet pozitīvo testu rādītājs attiecībā uz Covid-19 infekcijas testiem ir mazāks par 4 %;
 - sarkana, ja 14 dienu kumulatīvais paziņoto Covid-19 gadījumu rādītājs ir 50 vai lielāks un pozitīvo testu rādītājs attiecībā uz Covid-19 infekcijas testiem ir 4 % vai lielāks, vai ja 14 dienu kumulatīvais paziņoto Covid-19 gadījumu rādītājs pārsniedz 150 uz 100 000 iedzīvotāju;
 - pelēka, ja nav pieejama pietiekama informācija a)–c) punktā noteikto kritēriju novērtēšanai vai ja testēšanas rādītājs ir 300 vai mazāk Covid-19 infekcijas testu uz 100 000 iedzīvotāju.

Eiropas Slimību profilakses un kontroles centram arī būtu jāpublicē atsevišķas kartes par katru svarīgāko rādītāju, kas palīdz veidot visaptverošo karti: 14 dienu laikā paziņoto gadījumu rādītājs reģionālā līmenī, kā arī testēšanas un pozitīvo testa iznākumu rādītāji valsts līmenī pēdējās nedēļas laikā. Tiklīdz ir pieejami dati reģionālā līmenī, visām kartēm vajadzētu būt balstītām uz šiem datiem.

(*). Saskaņā ar nolīgumu starp ES un Šveices Konfederāciju par sadarbību sabiedrības veselības jomā, tostarp par Šveices Konfederācijas piedalīšanos Eiropas Slimību profilakses un kontroles centra darbā saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 851/2004 (2004. gada 21. aprīlis), ar ko izveido Eiropas Slimību profilakses un kontroles centru (OV L 142, 30.4.2004., 1. lpp.).

11. Eiropas Slimību profilakses un kontroles centram ik nedēļu būtu jāpublicē atjauninātas karšu versijas un to pamatā esošie dati.

Kopējās robežvērtības, kas būtu jāievēro, ja sabiedrības veselības iemeslu dēļ tiek apsvērti brīvas pārvietošanās ierobežojumi

12. Dalībvalstīm nevajadzētu ierobežot personu brīvu pārvietošanos uz tādiem citās dalībvalstīs apgabaliem vai no tādiem citās dalībvalstīs apgabaliem, kas klasificēti kā "zaļi" saskaņā ar 10. punktu.
13. Ja tiek apsvērts, vai piemērot ierobežojumus apgabalam, kas saskaņā ar 10. punktu nav klasificēts kā "zaļš",
 - a) dalībvalstīm būtu jāņem vērā epidemioloģiskās situācijas atšķirības starp apgabaliem, kas klasificēti kā "oranži" un "sarkani" un jārikojas samērīgi;
 - b) dalībvalstis varētu ņemt vērā papildu kritērijus un tendences. Šajā nolūkā ECDC ik nedēļu sniegs datus par iedzīvotāju skaitu, stacionēto pacientu skaitu, intensīvās terapijas nodaļā uzņemto pacientu skaitu un mirstības rādītāju, ja šādi dati ir pieejami;
 - c) dalībvalstīm būtu jāņem vērā epidemioloģiskā situācija pašām savā teritorijā, tostarp testēšanas politika, veikto testu skaits un pozitīvo testu rādītājs, kā arī citi epidemioloģiskie rādītāji;
 - d) dalībvalstīm būtu jāņem vērā testēšanas stratēģijas un īpaša uzmanība jāpievērš situācijai tajos apgabalos, kur ir augsts testēšanas rādītājs.

Koordinācija starp dalībvalstīm

14. Dalībvalstīm, kuras, balstoties uz saviem lēmumu pieņemšanas procesiem, plāno piemērot ierobežojumus personām, kas ceļo uz apgabalu vai no apgabala, kurš saskaņā ar 10. punktu nav klasificēts kā "zaļš", vispirms – pirms stāšanās spēkā – būtu jāinformē attiecīgā dalībvalsts. Īpaša uzmanība būtu jāpievērš pārrobežu sadarbībai, tālākajiem reģioniem, eksklāviem un ģeogrāfiski izolētiem apgabaliem. Pirms stāšanās spēkā par plānoto lēmumu būtu jāinformē arī pārējās dalībvalstis un Komisija. Ja iespējams, informācija būtu jāsniedz 48 stundas iepriekš.

Pārējo dalībvalstu un Komisijas informēšanai dalībvalstīm būtu jāizmanto izveidotie komunikācijas tīkli, tostarp integrētais krīzes situāciju politiskās reaģēšanas (IPCR) tīkls. IPCR kontaktpunktiem būtu jānodrošina, ka šī informācija tiek nekavējoties nodota to kompetentajām iestādēm.

15. Dalībvalstīm būtu nekavējoties jāinformē pārējās dalībvalstis un Komisija par iepriekš ieviestu ierobežojošo pasākumu atcelšanu vai atvieglošanu, un šai atcelšanai vai atvieglošanai būtu jāstājas spēkā pēc iespējas drīz.

Brīvas pārvietošanās ierobežojumi būtu jāatceļ, kad apgabals saskaņā ar 10. punktu tiek atkal pārklasificēts par "zaļu", ar noteikumu, ka ir pagājušas vismaz 14 dienas no šo ierobežojumu ieviešanas.

16. Vēlākais 7 dienu laikā no šā ieteikuma pieņemšanas dalībvalstīm būtu pakāpeniski jābeidz piemērot pirms šā ieteikuma pieņemšanas piemērotos ierobežojumus apgabalos, kuri saskaņā ar 10. punktu klasificēti kā "zaļi".

Kopējais satvars iespējamiem pasākumiem attiecībā uz ceļotājiem no augstāka riska apgabaliem

17. Dalībvalstīm principā nevajadzētu atteikt ieeļošanu personām, kuras ieeļo no citām dalībvalstīm.

Dalībvalstis, kuras, balstoties uz savu lēmumu pieņemšanas procesu, uzskata par nepieciešamu ieviest brīvas pārvietošanās ierobežojumus, var personām, kas ieeļo no apgabala, kurš saskaņā ar 10. punktu nav klasificēts kā "zaļš", noteikt prasību

- a) ievērot karantīnu/pašizolāciju; un/vai
- b) pēc ierašanās veikt Covid-19 infekcijas testu.

- Dalībvalstis var piedāvāt ceļotājiem iespēju b) apakšpunktā minēto testu aizstāt ar Covid-19 infekcijas testu, kas veikts pirms ierašanās.
- Dalībvalstīm būtu jāstiprina koordinācijas centieni attiecībā uz karantīnas/pašizolācijas ilgumu un aizstāšanas iespējām. Kad vien iespējams un saskaņā ar stratēģijām, par kurām lemj dalībvalstis, vajadzētu mudināt pilnveidot testēšanu.
18. Dalībvalstīm būtu savstarpēji jāatzīst rezultāti, kas iegūti Covid-19 infekcijas testos, kurus veikušas citu dalībvalstu sertificētās veselības struktūras. Dalībvalstīm būtu jāuzlabo sadarbība dažādos ar testēšanu saistītos aspektos, tostarp saistībā ar testa sertifikātu pārbaudi, ņemot vērā pētījumus un epidemioloģisko ekspertu padomus, kā arī paraugpraksi.
19. Karantīnas ievērošanas prasība nebūtu jāpiemēro ceļotājiem, kuri veic būtiskas funkcijas vai kuriem ir būtiska vajadzība ceļot, veicot šo būtisko funkciju, jo īpaši:
- a) darba ņēmējiem vai pašnodarbinātajiem, kas strādā kritiski svarīgās profesijās, tostarp veselības aprūpes darbiniekiem, pārrobežu darba ņēmējiem un norīkotajiem darba ņēmējiem, kā arī sezonas darba ņēmējiem, kas minēti Vadlīnijās par nodarbināto brīvas pārvietošanās īstenošanu Covid-19 uzliesmojuma laikā ⁽⁹⁾;
 - b) transporta darbiniekiem vai transporta pakalpojumu sniedzējiem, tostarp kravas transportlīdzekļu vadītājiem, kas pārvadā preces izmantošanai valsts teritorijā, kā arī tiem, kuri tikai brauc cauri tranzītā;
 - c) pacientiem, kuri ceļo neatliekamam medicīniskam iemeslu dēļ;
 - d) skolēniem, studentiem un praktikantiem, kuri ik dienu dodas uz ārzemēm;
 - e) personām, kuras ceļo nopietnu ģimenes vai profesionālās darbības iemeslu dēļ;
 - f) diplomātiem, starptautisko organizāciju darbiniekiem un starptautisko organizāciju uzaicinātajiem cilvēkiem, kuru fiziska klātbūtne ir nepieciešama minēto organizāciju pilnvērtīgam darbam, militārajam personālam un policistiem, un humānās palīdzības darbiniekiem, un civilās aizsardzības personālam, kas īsteno savas funkcijas;
 - g) tranzīta pasažieriem;
 - h) jūrniekiem;
 - i) žurnālistiem, kuri pilda amata pienākumus.
20. Dalībvalstis var noteikt prasību personām, kas ieeļo to teritorijā, iesniegt pasažiera lokalizācijas veidlapas atbilstoši datu aizsardzības prasībām. Būtu jāizstrādā vienota Eiropas pasažiera lokalizācijas veidlapa, ko dalībvalstis varētu izmantot. Kad vien iespējams, apstrādes vienkāršošanas nolūkā būtu jāizmanto iespēja pasažiera lokalizācijas informāciju sniegt digitāli, vienlaikus gādājot par to, lai visiem pilsoņiem būtu nodrošināta vienlīdzīga piekļuve.
21. Pasākumi, kurus piemēro personām, kas ierodas no apgabala, kurš saskaņā ar 10. punktu klasificēts kā "sarkans", "oranžs" vai "pelēks", nedrīkst būt diskriminējoši, tas ir, tie būtu tāpat jāpiemēro arī attiecīgās valsts valstspiederīgajiem, kuri atgriežas tajā.
22. Dalībvalstīm būtu jānodrošina, ka ikviena oficiālā prasība, kas noteikta pilsoņiem un uzņēmumiem, sniedz konkrētu labumu sabiedrības veselības jomā saistībā ar centieniem cīņā pret pandēmiju un nerada pārmērīgu un lieku administratīvo slogu.
23. Ja personai parādās simptomi, kad tā ierodas galamērķī, būtu jāveic testēšana, diagnosticēšana, izolēšana un kontaktu izsekošana saskaņā ar vietējo praksi, un ieeļošana nebūtu jāatsaka. Kontakta izsekošanas nolūkā informācija par gadījumiem, kas atklāti ierašanās brīdī, būtu nekavējoties ar Agrīnās brīdināšanas un reaģēšanas sistēmas palīdzību jā dara zināma to valstu sabiedrības veselības aizsardzības iestādēm, kurās attiecīgā persona ir uzturējusies iepriekšējo 14 dienu laikā.
24. Ierobežojumiem nevajadzētu izpausties kā aizliegumiem sniegt noteiktus transporta pakalpojumus.

⁽⁹⁾ OV C 102 I, 30.3.2020., 12. lpp.

Komunikācija un sabiedrības informēšana

25. Dalībvalstīm pēc iespējas ātrāk, pirms stājas spēkā jauni vispārēji pasākumi, būtu jāsniedz attiecīgajām ieinteresētajām personām un sabiedrībai skaidra, visaptveroša un savlaicīga informācija par visiem brīvas pārvietošanās ierobežojumiem, visām saistītajām prasībām (piemēram, negatīviem Covid-19 infekcijas testiem vai pasažiera lokalizācijas veidlapām), kā arī par pasākumiem, kas piemērojami ceļotājiem, kuri ceļo no riska apgabaliem. Parasti šī informācija būtu jāpublicē 24 stundas pirms pasākumu stāšanās spēkā, bet jāņem vērā, ka epidemioloģiskās ārkārtas situācijās ir vajadzīga zināma elastība.

Šī informācija būtu arī jā dara pieejama platformā *Re-open EU*, kur būtu jāietver norāde uz karti, kuru Eiropas Slimību profilakses un kontroles centrs regulāri publicē saskaņā ar 10. un 11. punktu.

Būtu skaidri jāapraksta pasākumu būtība, to ģeogrāfiskā piemērošanas joma un personu kategorijas, kurām tie ir piemērojami.

Pārskatīšana

26. Komisijai ar Eiropas Slimību profilakses un kontroles centra atbalstu šis ieteikums būtu regulāri jāpārskata. Komisijai par to būtu regulāri jāsniedz ziņojumi Padomei.

Luksemburgā, 2020. gada 13. oktobrī

*Padomes vārdā –
priekšsēdētājs
M. ROTH*

ISSN 1977-0715 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5112 (papīra izdevums)

■ Eiropas Savienības
Publikāciju birojs
L-2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV